

Сеоски туризам Западне Србије

СПЕЦИЈАЛИСТИЧКИ РАД

РЕЗИМЕ

Кандидат: Милош Исаковић СТ001/15

Ментор: проф. Др Радмила Костић Новаковић

Концепт сеоског туризма као и локална култура били су деведесетих година двадестог века предмет стратешких докумената и тема многих расправа у циљу истраживања и дефинисања његовог правог значења и афирмације. Сеоски туризам је разматран као потенцијал за развој новог вида туризма у складу са већ развијеним конвенционалним туризмом плажа, градова, бања.

Ни тада сеоски туризам није био новина мада је најчешће саматран привилегијом богатих. Интересовање за сеоски туризам настаје у жељи да се побегне од многољудних урбаних центара притиснутих индустријализацијом.

У развоју сеоског туризма најпре су препозната два аспекта. Један се огледа у ревитализацији, а други у реорганизацији локалне привреде и квалитета живота. За мале заједнице то значи бизнис али и нова радна места и додатне послове. Овај вид туризма постаје генератор допунских прихода сеоског становништва које се бави пољопривредом, занатством, услужним делатностима. Пружа се могућност обнављања и коришћења напуштених кућа аутентичног изгледа у јединственом амбијенту. Специфичан квалитет у сеоском туризму је заснован на производњи хране али и на друштвеним контактима, уживању у разноврсности баштине, аутентичном окружењу.

Развој сеоског туризма се заснива на малим смештајним капацитетима, најчешће породичним објектима и разноврсном социјалном структуром домаћина којима је туризам допунска делатност.

Ограничавајући фактори развоја сеоског туризма често се испољавају у недостатку квалитетне услуге, инфраструктуре, објеката и контроле над коришћењем ресурса.

По најновијој стратегији и правцима развоја међународног туризма, предност ће имати незагађена природна средина, неистражена или слабо позната етнографска и историјска наслеђа. Управо су рељеф, хидрографија, термалне воде, клима, биљни и животињски свет, гастрономија основне туристичке вредности регије Западне Србије.

Да све ово не би остало „мртво слово на папиру“ потребна је велика иницијатива државних органа у циљу промоције туризма на овом простору. На основу приложених података можемо закључити да регија Западне Србије има релативно повољан географски положај као и да је посматрано подручје богато хидрографским и биогеографским вредностима.

Да би побољшали развој сеоског туризма морали би применити одговарајућу стандардизацију и категоризацију услуга и адекватних услова за смештај, едукацију

сеоских домаћина за бављење овом активношћу. Продаја преко туристичких агенција инструмената маркетинга. Активирање сеоског становништва да развија и уређује сеоско подручје као дугорочну перспективу и избор за живот. Обезбеђивањем економске и социјалне сигурности сеоског домаћина побољшао би се квалитет живљења на селу, а самим тим би се и успоравала миграција младих ка граду. Сеоски туризам и одмор на селу постали су атрактивани како за домаће, тако и за иностране госте.

Сеоски туризам требао би да допринесе очувању сеоске средине и културне баштине. Сеоска насеља у планинским пределима, традиционална гостољубивост руралног становништва, фолклор и богата гастро понуда дају туристима амбијент опуштености.

За сам крај послужићемо се једним цитатом из студије Европске комисије за туризам: „Вама Србима биће , изгледа потребне деценије да схватите каквим јединственим потенцијалом располажете како у виду тока реке Дрине, тако и у виду других природних реткости, специфичних не само за овај део Европе, већ јединствених и у свету.“ Студија је иначе написана давне 1971.године.